

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2014 - 2019

Комисия по заетост и социални въпроси

2014/2237(INI)

22.4.2015

ПРОЕКТОДОКЛАД

относно намаляване на неравенството, и по-специално на бедността сред децата
(2014/2237(INI))

Комисия по заетост и социални въпроси

Докладчик: Инеш Крищина Зубер

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	9

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно намаляване на неравенството, и по-специално на бедността сред децата (2014/2237(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето, приета в Ню Йорк на 20 ноември 1989 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, приета в Ню Йорк на 13 декември 2006 г.,
- като взе предвид член 3 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид преразгледаната Европейска социална харта,
- като взе предвид препоръката на Комисията от 20 февруари 2013 г., озаглавена „Инвестициите в децата: Изход от порочния кръг на неравностойното положение“ (C (2013) 778),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Заетост и социално развитие в Европа през 2012 г.“,
- като взе предвид Съобщението на Комисията от 15 февруари 2011 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за правата на детето“ (COM(2011)0060),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 16 декември 2010 г., озаглавено „Европейската платформа срещу бедността и социалното изключване: Европейска рамка за социално и териториално сближаване“ (COM(2010)0758),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 4 юли 2006 г., озаглавено „Към стратегия на ЕС в областта на правата на детето“ (COM(2006)0367), и свързаната с него резолюция на Парламента от 16 януари 2008 г.¹,
- като взе предвид доклада на Eurofound озаглавен „Трето европейско проучване на качеството на живот — Качеството на живот в Европа: Въздействие на кризата“,
- като взе предвид доклада на Eurofound (2013 г.), озаглавен „Трето европейско проучване на качеството на живот — Качеството на живот в Европа: Социалните неравенства“,
- като взе предвид своята резолюция от 27 ноември 2014 г. относно двадесет и

¹ ОВ С 41 Е, 19.2.2009 г., стр. 24.

петата годишнина на Конвенцията на ООН за правата на детето¹,

- като взе предвид своята резолюция от 4 юли 2013 г. относно въздействието на кризата върху достъпа до грижи за уязвимите групи²,
- като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2011 относно Европейската платформа срещу бедността и социалното изключване³,
- като взе предвид своята резолюция от 8 март 2011 г. относно облика на бедността сред жените в Европейския съюз⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 20 октомври 2010 г. относно ролята на минималния доход за борбата срещу бедността и насърчаването на общество, основаващо се на принципа на интеграцията в Европа⁵,
- като взе предвид своята резолюцията от 9 октомври 2008 г. относно насърчаването на социалното включване и борбата с бедността, включително детската бедност в ЕС⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2008 г.: Към стратегия на ЕС относно правата на детето⁷,
- като взе предвид доклада на организацията „Спасете децата”, озаглавен „Детска бедност и социално изключване в Европа“, Брюксел, 2014 г., стр. 5,
- като взе предвид доклада на Службата в рамките на УНИЦЕФ за научни изследвания (2014 г.), озаглавен „Деца на рецесията: Въздействието на икономическата криза върху благосъстоянието на децата в богатите страни“,
- като взе предвид доклада на EAPN и Eurochild (2013 г.), озаглавен „Към благоденствието на децата в Европа — разяснения относно детската бедност в ЕС“,
- като взе предвид доклада на изследователския център INNOCENTI към УНИЦЕФ (2012 г.), озаглавен „Измерване на детската бедност: Нови таблици на детската бедност в богатите страни по света“,
- като взе предвид окончателния научен доклад на DRIVERS: Социалните неравенства в областта на здравеопазването и развитието в ранна детска възраст: Общоевропейски системен преглед, Лондон, септември 2014 г.,
- като взе предвид статистически данни на ЕС за доходите и условията на живот (EU-SILC), 2013 г.

¹ Приети текстове, P8_TA(2014)0070.

² Приети текстове, P7_TA(2013)0328.

³ ОВ С 153 Е, 31.5.2013 г., стр. 57.

⁴ ОВ С 199 Е, 7.7.2012 г., стр. 77.

⁵ ОВ С 70 Е, 8.3.2012 г., стр. 8.

⁶ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 11.

⁷ ОВ С 41 Е, 19.2.2009 г., стр. 24.

- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 30 септември 2009 г., озаглавено „Труд и бедност: Към безусловно необходим цялостен подход“,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 14 юли 2010 г., озаглавено „Бедността сред децата и благосъстоянието на децата“,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 10 декември 2013 г., озаглавено „Европейски минимален доход и показатели за бедност“,
 - като взе предвид член 52 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (А7-0000/2015),
- А. като има предвид, че увеличените социални неравенства водят до увеличаване на бедността сред децата, като децата са възрастовата група, която е изложена на най-голям риск от бедност в 19 държави — членки на ЕС, социалните неравенства възпроизвеждат неравностойното положение поколение след поколение и данните сочат, че пропастта между бедни и богати се е увеличила в целия ЕС, включително в държави с по-висок БВП;
- Б. като има предвид, че разрушаването на приходите има сериозно влияние върху намаляването на циклите на социално неравенство;
- В. като има предвид, че между 2008 и 2012 г. броят на децата, изложени на риск от бедност или социално изключване в Европа (ЕС-27 + Норвегия, Исландия и Швейцария), нарасна с близо един милион, с повече от половин милион само между 2011 г. и 2012 г.¹, и според данни на Евростат през 2013 г. 26,5 милиона деца в ЕС-28 са изложени на риск от изпадане в бедност или социално изключване; в ЕС-27 рискът от бедност или социално изключване се е увеличил между 2008 г. и 2012 г. от 26,5 % на 28 %; през 2013 г. в държавите-членки на ЕС-28 28 % от общия брой на населението под 18 години е било изложено на риск от бедност или социално изключване;
- Г. като има предвид, че е тревожен фактът, че в държави като Естония, Гърция и Италия процентът на децата, които не могат да консумират месо, пиле или риба през два дни, се е удвоил от 2008 г. насам;
- Д. като има предвид, че организации посочват, че основната причина за увеличаване на бедността сред децата са т.нар. мерки за строги икономии (значително намаляване на социалното подпомагане за децата и семействата, нарастване на безработицата, разпространение на несигурна заетост и увеличаване на данъчната тежест), УНИЦЕФ посочва, че бюджетните съкращения, особено в страните от Средиземноморието, са увеличили неравенствата и са допринесли за влошаване

¹ „Спасете децата“, „Детската бедност и социалното изключване в Европа“, Брюксел, 2014 г., стр. 5

на условията на живот на децата¹, така че тези политики противоречат на правата на децата и представляват нарушение на международни задължения по силата на Конвенцията за правата на детето и Международния пакт за икономически, социални и културни права;

- Е. като има предвид, че семействата с един родител, особено семейства, оглавени от самотни майки, са изложени на по-голям риск от бедност или социално изключване (49,8 % в сравнение с 25,2 %), което се дължи на феминизирането на бедността и дискриминацията по отношение на заплащането между мъжете и жените;
- Ж. като има предвид, че влиянието на бедността и социалното изключване върху децата може да трае цял живот и да обхване и бъдещите поколения; като има предвид, че разликата по отношение на образованието между деца от различни социално-икономически прослойки е нараснала (в 11 страни осигуряването на образование за децата на възраст между 0 и 3 години достига обхват от не повече от 15 %);
- З. като има предвид, че разходите за разноски за образование, особено по отношение на учебни материали и транспорт, основно се поемат от домакинства в повечето страни;
- И. като има предвид, че дори в страни, в които правото на здравеопазване е включено в закона, има много деца, които нямат достъп до семеен лекар или стоматолог;
- Й. като има предвид, че всички деца имат право на защита от тормоз, насилие и безотговорно отношение и че научните изследвания са стигнали до заключението, че финансовият натиск в рамките на семейството и съкращенията в публичните услуги са изложили децата на по-голям риск и че т.нар. мерки за строги икономии водят до по-голямо насилие срещу деца;
- К. като има предвид, че семействата, живеещи в риск от бедност, са изложени на по-голям риск да живеят в нехигиенични и опасни райони и че 17 % от децата в ЕС-28 все още живеят в тези условия, като в 15 страни този процент е над средното²; увеличаването на броя на съдебно отстраняване поради невъзможност за плащане на разходите за жилищата доведе до това деца да бъдат настанявани в домове за временно настаняване;

Препоръки

1. препоръчва на държавите членки да увеличат количеството, размера, обхвата и ефективността на социална подкрепа, специално насочена към децата, но и към родителите (като например обезщетения за безработица), и да насърчават трудовото законодателство, което да гарантира социалните права и сигурност за

¹ УНИЦЕФ, Служба за научни изследвания (2014 г.), „Деца на рецесията: Въздействието на икономическата криза върху благосъстоянието на децата в богатите страни“, доклад на UNICEF Innocenti 12, Служба за научни изследвания, Флоренция

² EU-SILC (2013 г.) – Статистически данни на Европейския съюз за доходите и условията на живот

- семействата, както и да водят борба с несигурната трудова заетост;
2. препоръчва на държавите членки да прилагат или насърчават универсални социални обезщетения, насочени към децата, като присъщо право на детето;
 3. призовава Комисията да се въздържа от препоръчването на нови формулировки и съкращения в публичните служби на държавите членки, от насърчаване на гъвкави трудови отношения и на приватизация на обществените услуги, което доведе недвусмислено до отслабване на социалните права на децата;
 4. настоятелно призовава държавите членки да прилагат и осъществяват мониторинг на плановете за намаляване на детската бедност, като се съсредоточат върху изконните права на децата и определят цели за намаляване на бедността и социалното изключване на деца;
 5. настоятелно призовава Европейската комисия и Европейския парламент да се възползват от възможността, предоставена от междинния преглед на многогодишната финансова рамка, за да увеличат бюджетните кредити от Европейския социален фонд и програмата за хранителни помощи за най-уязвимите групи и да проверят дали децата са приоритет в планирането и прилагането на регионалната политика и политиката на сближаване;
 6. препоръчва националните бюджети на държавите членки да съдържат видими и прозрачни разпоредби за разходите за борба с детската бедност и да изпълняват задължението си за защита на децата;
 7. призовава държавите членки да въведат законодателство за защита или увеличаване на правата във връзка с майчинството и бащинството;
 8. препоръчва на държавите членки да разработят проактивни социални политики, които да предотвратяват бедността и извеждането на деца от семейната среда, като гарантират, че не поради бедност децата са институционализирани;
 9. препоръчва държавите членки да гарантират достъп на всички деца до свободно, качествено обществено образование на всички възрасти, включително на ранна детска възраст, и да създадат подходящи съотношения учители–ученици;
 10. препоръчва държавите членки да предоставят безплатни учебни материали и училищен транспорт по време на училищните часове;
 11. настоятелно призовава държавите членки да гарантират универсално, публично, безплатно и качествено здравеопазване по отношение на превенцията и първичните грижи, достъп до диагностика, лечение и рехабилитация, гарантиране на правото на жените на сексуално и репродуктивно здраве, като се гарантира, че здравните грижи за бебета, грижи за майката в периода преди и след раждане, особено в случаите на преждевременно раждане, достъп до семейни лекари, стоматолози и здравни специалисти в областта на психическото здраве за всички деца, и да интегрират тези аспекти в национални стратегии и стратегии на ЕС за обществено здраве;

12. препоръчва държавите членки да предоставят необходимата подкрепа, за да се гарантира правото на култура, спорт и отдих на всички деца, с акцент върху децата, живеещи в бедност, децата, живеещи в отдалечени райони, децата с увреждания и мигрантите;
13. призовава държавите членки, и по-специално тези, при които социалните неравенства са по-големи, към укрепване на социалните права, които държавата трябва да гарантира, към увеличаване на броя на служителите и техниците в областта на услуги, свързани със социалната сигурност, и увеличаване на медицинските, психологическите и социалните грижи за деца;
14. препоръчва Комисията и държавите членки да разработват статистически методи, които интегрират многостранни показатели за измерване на бедността, за да се вземат предвид ограниченията на относителните измервания на бедността и работата на Програмата на ООН за развитие, УНИЦЕФ и ОИСР, като бъде надхвърлен показателят AROPE;
15. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и държавите членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

В съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето за всички деца следва да се гарантира правото на образование, здравни услуги, жилищно настаняване, закрила, участие във вземане на решения, които ги засягат, развлечения и свободно време, балансирано хранене и отглеждане в рамките на семейство. Въпреки това, в рамките на ЕС, Конвенцията далеч не е удовлетворена.

В действителност във всички доклади се посочва увеличаване на детската бедност в Европа. Между 2008 г. и 2012 г. броят на децата, изложени на риск от бедност или социално изключване в Европа (ЕС-27 + Норвегия, Исландия и Швейцария), нарасна с близо един милион, и с повече от половин милион само между 2011 г. и 2012 г.¹; рискът от бедност или социално изключване се е увеличил между 2008 г. и 2012 г. от 26,5 % на 28 % (20,8 % от децата живеят в семейства, чийто разполагаем доход е под 60 % от средния национален, 9 % живеят в домакинства с много ниска степен на трудова заетост и 11,8 % в домове с материалните лишения.); през 2013 г., според данни на Евростат от 2013 г., 26,5 милиона деца в ЕС-28 са били изложени на риск от бедност и социално изключване. При все това, когато бяха разгледани данните на УНИЦЕФ, които комбинират данни от Евростат и ОИСР, беше установено, че между 2008 г. и 2013 г. 1,6 милиона са децата, живеещи в тежки материални лишения в 30 държави в Европа².

Обезпокояващ е фактът, че процентът на децата, живеещи в абсолютна и трайна бедност (над 3 години), се увеличава и че в държави като Естония, Гърция и Италия процентът на децата, които не могат да консумират месо, пиле или риба през два дни се е удвоил от 2008 г. насам.

Бедността сред децата се увеличава заедно с увеличаването на социалните неравенства и е известно, че държавите с по-високи равнища на социално неравенство са и по-застрашени от високи равнища на бедност и социално изключване на децата.

„Разликата в бедността“, която измерва разликата между прага на бедността и дохода на лицата, живеещи под него, се е увеличила, което показва, че бедността се е задълбочила. В ЕС-27 от 2008 г. насам процентът на децата, живеещи в бедност, чиито родители имат по-ниско ниво на образование, е нараснал от 55,3 % на 61 % и се е увеличил със само 0,5 % при децата с родители, които имат висше образование³. Също така е известно, че в ЕС децата, родени в икономически неблагоприятни квартали или райони, чиито родители имат ниски нива на образование и заетост или чиито родителите са мигранти, е по-вероятно да имат ограничен достъп до здравни услуги и образование – тенденция, която се засилва от 2008 г. насам, и че самотните родители, особено на семействата, оглавявани от самотни майки, са изложени на по-голям риск от бедност или социално изключване (49,8 % в сравнение с 25,2 %), което се задълбочава, когато родителят е безработен.

¹ „Спасете децата“, „Детската бедност и социалното изключване в Европа“, Брюксел, 2014 г., стр. 5

² УНИЦЕФ, Служба за научни изследвания (2014 г.), „Децата на рецесията: Въздействието на икономическата криза върху благосъстоянието на децата в богатите страни“, доклад на UNICEF Innocenti 12, Служба за научни изследвания, Флоренция, стр. 3

³ „Спасете децата“, „Детската бедност и социалното изключване в Европа“, Брюксел, 2014 г., стр. 18

Социалните неравенства възпроизвеждат неравностойното положение от поколение на поколение и отрицателните последици от бедността и социалното изключване на децата могат да продължат през целия живот, тъй като те формират познавателни и социално-икономически умения на ранен етап от живота, което означава, че отрицателните политически мерки, които се вземат днес, ще имат необратими отрицателни последици върху живота на тези хора и обществото.

Факторите, които оказват най-силно влияние върху бедността при децата, са политиките на преразпределение на богатството и политиката в областта на труда¹, особено равнището на заплатите и социалните права; въпреки това в някои страни правителствата, като следват насоките на институциите на ЕС, намалиха социалната подкрепа на децата и семействата. Например в Португалия между 2010 г. и 2013 г., и едновременно с периода на програмата на Тройката, почти един милион деца спряха да получават детски надбавки, а между 2010 г. и 2012 г. 46 342 семейства загубиха правото си на надбавка към доходите. Не е случаен фактът, че държави с по-малко деца, живеещи в бедност (скандинавските страни, Австрия, Словения и Нидерландия), са тези с по-изразени социални политики по отношение на достъпа до жилищно настаняване, обезщетения за безработица, подкрепа за и достъп до образование в ранна детска възраст, докато в страни, които инвестират по-малко в тези мерки — като например Гърция, Италия, Португалия, Полша и Испания — нивата на детската бедност са по-високи².

Следователно е налице консенсус между различните организации, че основната причина за увеличаване на бедността сред децата са т.нар. мерки за строги икономии (значително намаляване на социално подпомагане за децата и семействата, нарастване на безработицата, разпространението на несигурна заетост и увеличаването на данъчната тежест). УНИЦЕФ твърди, че бюджетните съкращения, особено в страните от Средиземноморието, увеличиха неравенството и допринесоха за влошаване на условията на живот на децата; поради това тези политики нарушават правата на децата и представляват нарушение на международни задължения по силата на Конвенцията за правата на детето и Международния пакт за икономически, социални и културни права.

Бедността има много измерения и трябва да се разбира не само като непокриване на основните нужди на децата, като например от храна, облекло и жилище, но също и липса на достъп до образование и здравни грижи и невъзможност за участие в спортни, културни и други развлекателни дейности. От друга страна, нуждите, които децата изпитват, са пряко свързани със социалното положение на семействата и поради това решаването на проблемите на децата означава, до голяма степен, решаване на проблеми на семействата.

Считаме, че е от съществено значение държавите членки да увеличават по количество, размер, обхват и ефективност услугите за подпомагане и социалните права, насочени конкретно към децата, но също така и към родителите (като например обезщетения за

¹ „Спасете децата”, „Детската бедност и социалното изключване в Европа“, Брюксел, 2014 г., стр. 5

² „Спасете децата”, „Детската бедност и социалното изключване в Европа“, Брюксел, 2014 г., стр. 12 (въз основа на тематично проучване на Европейската комисия относно мерки на политиката в областта на детската бедност, 2008 г., и документа на комисията по социална закрила относно преодоляването на детската бедност и предотвратяването ѝ, 2012 г.

безработица или увеличаване на правата във връзка с майчинството и бащинството), и да насърчават трудовото законодателство, което гарантира социалните права и сигурност за семействата, както и да водят борба с несигурната заетост, незаконното наемане на работа и експлоатацията на работниците, като прилагат или засилват универсални социални обезщетения, насочени към децата, като неотменимо право на детето. Важно е Европейската комисия да действа в съответствие с препоръките, които Съветът прие на 20 февруари 2013 г.¹, като се въздържа от препоръчването на нови формулировки и съкращения в публичните служби на държавите членки, и предлага вместо това по-последователна политика на увеличаване и преразпределяне на фондове на ЕС. За тази цел е необходимо да се отмени договорът за икономическото управление и бюджета. Също така е важно държавите членки и Европейската комисия да считат децата като приоритет при планирането и прилагането на регионалната политика и политиката на сближаване, като използват Европейския социален фонд за мерки за намаляване на детската бедност и установяване на цели и задачи за изпълнение, които следва да имат редовен мониторинг. Ние също така препоръчваме на държавите членки националните бюджети да съдържат видими и прозрачни разпоредби за разходите за борба с детската бедност и да изпълняват задължението за защита на децата чрез осъществяване и мониторинг на планове за намаляване на детската бедност, като се съсредоточават върху присъщите права на децата и определят цели за намаляване на бедността и социалното изключване на деца.

Възможността, предоставена от междинния преглед на многогодишната финансова рамка, следва да се използва от Европейската комисия и Европейския парламент, за да се увеличат бюджетните кредити от Европейския социален фонд и програмата за хранителни помощи за хората в най-неблагоприятно положение, като се прехвърлят отпуснатите суми, например за външна политика на сигурност, съответно за борбата с бедността и социалното изключване. Важно е също така, че Европейската комисия приложи европейски минимален доход, както е препоръчано от Европейския парламент в резолюцията му от 2010 г. относно ролята на минималния доход в борбата с бедността и насърчаването на едно приобщаващо общество в Европа (2010/2039(INI)).

Първите години, преди задължителното образование, са от жизненоважно значение за развитието на децата, тъй като именно през тези години те развиват основни умения; достъпът до качествено образование има важно въздействие върху самочувствието, способността за участие в социалния живот и качеството на здравето. При все това, ЕС средно предвижда за образованието на децата на възраст между 0 и 3 услуги с обхват около 30%,² като в 11 страни (Румъния, Полша, Словакия, Чешката република, България, Литва, Унгария, Малта, Австрия, Хърватия и Латвия) този обхват не достига 15%, като децата от най-бедните семейства имат по-малък достъп до грижи.³ От друга страна, ранното напускане на училище в ЕС през 2012 г. възлиза средно на 13%, като има страни в които този процент надвишава 20% (Португалия, Испания и Малта)⁴. Следователно препоръчваме държавите членки да гарантират достъп на всички деца до

1 „Инвестиране в децата, за да се прекъсне порочният кръг на неравенството“
http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2014-0070-def_1_3 (С (2013) 2013), 778 г.

² EU-SILC (2013 г.) – Статистически данни на Европейския съюз за доходите и условията на живот

³ Комитет за социална закрила (2012 г.), „Преодоляването и предотвратяването на детската бедност“

⁴ EU-SILC (2013 г.) – Статистически данни на Европейския съюз за доходите и условията на живот

свободно, качествено обществено образование на всички възрасти, включително на ранна детска възраст, и да създадат подходящи съотношения учители–ученици; също така препоръчваме държавите членки да предоставят безплатни учебни материали и училищен транспорт по време на училищните часове;

Децата, които са родени в бедност, са изложени на по-висок риск от хронични заболявания и имат повече здравословни проблеми. Дори в страни, в които правото на здравеопазване е включено в закона, има много деца, които нямат достъп до семеен лекар или стоматолог, поради липса на обществени услуги, лекарства или високи разходи; равнището на детската смъртност е много по-високо в семействата с по-ниско социално-икономическо положение.

По същия начин, икономическите проблеми на семействата оказаха въздействие върху увеличаването на проблемите, свързани с психичното здраве, сред родителите и увеличаването на разпаданията на семейства, което има неоспоримо отражение върху детското психическо и социално благополучие;

Жалко е, че в страни като Португалия повече ресурси се използват за плащания на лихви върху публичния дълг, отколкото за услугите в сферата на общественото здравеопазване. Препоръчваме на държавите членки да гарантират универсално, публично, безплатно и качествено здравеопазване по отношение на превенцията и първичните грижи, достъп до диагностика, лечение и рехабилитация, гарантиране на правото на жените на сексуално и репродуктивно здраве, като се гарантира, че здравните грижи за бебета, грижи за майката в периода преди и след раждане, особено в случаите на преждевременно раждане, достъп до семейни лекари, стоматолози и здравни специалисти в областта на психическото здраве за всички деца, и да интегрират тези аспекти в национални стратегии и стратегии на ЕС за обществено здраве;

Следва да се отбележи, че 11 % от децата живеят в семейства, които използват над 40 % от общия разполагаем доход за жилищни разходи (в Гърция тази цифра е 38 %), и последните доклади от Европейската федерация на националните организации, които работят с бездомните, посочват, че до настаняване на бездомни все по-често прибегват жени, млади хора и семейства с деца, като децата мигранти преобладават. Призоваваме държавите членки да премахнат възможността за налагане на възбрана/запор и възбрана по отношение на къщите, когато семейства не разполагат с достатъчно доходи, за да гарантират препитанието си, или по отношение на данъците.

Наред с това призоваваме държавите членки да предоставят необходимата финансова подкрепа, за да се гарантира правото на култура, спорт и отдих на всички деца, с акцент върху децата, живеещи в бедност, децата, живеещи в отдалечени райони, децата с увреждания и мигрантите; за да се защитят децата от злоупотреба, насилие и липса на грижи, е важно укрепването на социалните права, които държавата трябва да гарантира, като се увеличи броят на наетите лица и специалистите в областта на социалните услуги и се засилят медицинските, психологическите и социалните грижи за младите хора.